



Republika Hrvatska  
Upravni sud u Zagrebu  
Zagreb, Avenija Dubrovnik 6 i 8

PRIJEMNI ŠTAMPILJ  
REPUBLIKA HRVATSKA  
376 HAKOM

|                                     |                        |             |
|-------------------------------------|------------------------|-------------|
| Prihvaćeno: 15.02.2022., 07:38:46 h |                        |             |
| Klasifikacijska oznaka:             | Ustrojstvena jedinica: |             |
| 034-07/21-01/36                     | 376-08/1B              |             |
| Uručebni broj:                      | Prilozi:               | Vrijednost: |
| 437-22-07                           | 0                      |             |



d2865892

Poslovni broj: Usl-1019/21-13

## U IME REPUBLIKE HRVATSKE PRESUDA

Upravni sud u Zagrebu, po sucu pojedincu toga suda, Maji Valušnig, uz sudjelovanje zapisničarke Anite Zlodi, u upravnom sporu tužitelja sa sjedištem u \_\_\_\_\_ kojeg zastupa opunomoćenica \_\_\_\_\_ odvjetnica u \_\_\_\_\_ i tužiteljice \_\_\_\_\_ iz \_\_\_\_\_ protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, OIB:87950783661, radi rješavanja spora između korisnika i operatera, nakon usmene i javne rasprave, 14. veljače 2022.,

presudio je

I Poništava se točka I i II odluke Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, KLASA:UP/I-344-08/21-01/28, URBROJ:376-05-21-2 od 9. ožujka 2021. i u navedenom dijelu odbija zahtjev za rješavanje spora korisnice

II Odbija se tužbeni zahtjev tužiteljice \_\_\_\_\_ za poništavanje točke III navedene odluke.

III Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju \_\_\_\_\_ sa sjedištem u \_\_\_\_\_ trošak upravnog spora u iznosu od 2.500,00 kn u roku od 30 dana od dana pravomoćnosti ove presude, dok se u preostalom dijelu zahtjev za naknadu troškova odbija kao neosnovan.

IV. Ova presuda objavit će se u Narodnim novinama.

### Obrazloženje

1. Oспораваном odlukom Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, KLASA: UP/I-344-08/21-01/28, URBROJ: 376-05-21-2 od 9. ožujka 2021., djelomično je usvojen zahtjev za rješavanje spora tužiteljice \_\_\_\_\_ te je naloženo tužitelju \_\_\_\_\_ da od iznosa naknade za prijevremeni raskid ugovora odbije obračunati porez na dodanu vrijednost (točka I. i II izreke odluke), dok je u preostalom dijelu zahtjev tužiteljice \_\_\_\_\_ odbijen (točka III izreke odluke).

2. Tužitelj \_\_\_\_\_ u predmetnom spisu Usl-1019/21 pobija zakonitost osporavane odluke zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog stanja i povreda pravila postupka, navodeći da tužitelj nije ovlašten na odlučivanje o osnovanosti obračuna PDV-a, budući da isto nije propisano Zakonom o elektroničkim komunikacijama nego posebnim propisima iz područja financija, a kojim je davanje mišljenja i odgovora o primjeni poreznih propisa i nadzor u provedbi poreznih propisa

u isključivoj nadležnosti Ministarstva financija Porezne uprave. Stoga smatra da tuženik nema ovlasti za tumačenje niti primjenu poreznih propisa. Ističe da je nakon donošenja mišljenja Porezne uprave iz 2017. na koje se tuženik poziva Porezna uprava izdala dva dodatna mišljenja i to mišljenje KLASA: 410-19/19-02/48, URBROJ:513-07-21-01/19-3 od 10. travnja 2019. i mišljenje KLASA: 410-19/19-01/174, URBROJ: 513-07-21-01/19-2 od 30. kolovoza 2019. u kojima je za naknadu zbog prijevremenog raskida pretplatničkog ugovora (penale) potvrđeno da se ista smatra naknadom na koju se obračunava i plaća PDV. Poziva se na odluku Suda Europske unije C-295/17 od 22. studenog 2018. u kojem je zauzeto takvo stajalište. Kao dokaz da je tužitelj dužan obračunavati porez na dodanu vrijednost na sve naknade zbog prijevremenog raskida dostavlja zapisnik o obavljenom poreznom nadzoru kod tužitelja od 19. lipnja 2020., a kojim je utvrđena takva obveza tužitelju.

2.1. Predlaže sudu da poništi osporavanu odluku u točki I i II izreke.

3. Tužiteljica u predmetnom spisu Usl-1028/21 pobija zakonitost osporavane odluke navodeći da uređaj niti tarifu nije koristila u spornom razdoblju, budući joj je uređaj oduzet od strane Policijske postaje Rovinj.

3.1. Predlaže sudu da poništi osporavanu odluku.

4. Predmet poslovni broj Usl-1028/21 je spojen na predmet poslovni broj Usl-1019/21 budući da se u navedenim predmetima pobija isti upravni akt.

5. Tuženik u odgovorima na tužbe u cijelosti ostaje kod navoda danih u obrazloženju osporavanog rješenja.

3.1. Predlaže sudu da odbije tužbeni zahtjev.

5. Tužbeni zahtjev tužitelja je osnovan.

6. Tužbeni zahtjev tužiteljice je neosnovan.

7. Sud je održao usmenu i javnu raspravu, u prisutnosti opunomoćenice tužitelja i opunomoćenika tuženika, u odsutnosti uredno pozvane tužiteljice na temelju ovlaštenja iz odredbe članka 39. stavka 2. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, broj: 20/1, 143/12, 152/14 i 29/17), o čemu su stranke bile upozorene u pozivu za raspravu.

7. Ocjenjujući zakonitost osporavanog rješenja, te razmatrajući sporna činjenična i pravna pitanja, sud je izvršio uvid u sudski spis predmeta i spis tuženika dostavljenog u odgovoru na tužbu.

8. Uvidom u osporavanu odluku od 9. ožujka 2021. sud je utvrdio da je istom djelomično usvojen zahtjev za rješavanje spora tužiteljice te je naloženo tužitelju da od iznosa naknade za prijevremeni raskid ugovora odbije obračunati porez na dodanu vrijednost (točka I. i II izreke odluke), dok je u preostalom dijelu zahtjev tužiteljice odbijen (točka III izreke odluke), s obrazloženjem da je zahtjev tužiteljice za otpis računa odbijen, budući da nekorištenje usluga nije pravovaljani način raskida usluga niti razlog za otpis računa ispostavljenih za uredno isporučene usluge, već da je ista bila u obvezi zatražiti raskid ugovora kako bi spriječila daljnje stvaranje troškova, pa da su stoga računi opravdano izdavani bez obzira na nekorištenje usluge. U odnosu na zahtjev otpisa naknade zbog prijevremenog raskida ugovora tuženik navodi da tužitelj nije postupio sukladno članku 25. Pravilnika o porezu na dodanu vrijednost, kojim je određeno da se porez na dodanu vrijednost ne naplaćuje

u slučaju kada krajnji korisnik plaća naknadu za uslugu koja mu nije isporučena, pri čemu se pozvao na mišljenje Porezne uprave KLASA: 410-149/2017-002/22, URBROJ:513-07-01-1—02 od 2. listopada 2017., te je usvojio prigovor u navedenom dijelu te naložio tužitelju da na iznosu naknade za prijevremeni raskid ugovora izvrši umanjenje za iznos, koji se odnosi na obračunati porez na dodanu vrijednost.

9. Odredbom članka 51. stavka 1. Zakona o elektroničkim komunikacijama („Narodne novine“ broj: 73/08, 90/11, 133/12, 80/13, 71/14 i 72/17) propisano je da u slučaju spora između krajnjeg korisnika usluga i operatora javnih komunikacijskih usluga u vezi s pružanjem usluga, iznosom kojim je zadužen za pruženu uslugu, kakvoćom pružene usluge, prigovorom zbog povrede odredaba pretplatničkog ugovora ili prigovorom zbog povrede prava u vezi sa zaštitom pristupa otvorenom internetu krajnji korisnik usluga može podnijeti zahtjev za rješavanje spora Agenciji u roku od 30 dana od dana dostavljanja pisanog odgovora povjerenstva za pritužbe potrošača iz članka 50. stavka 13. ovoga Zakona. Zastara osporene tražbine ne teče za vrijeme rješavanja spora pred Agencijom, a operator javnih komunikacijskih usluga za to vrijeme ne smije pokrenuti postupak prisilne naplate niti ustupiti osporenu tražbinu.

10. Odredbom članka 41. stavka 1., 3., i 4. Zakona o elektroničkim komunikacijama propisano je da prava i obveze iz pretplatničkog odnosa između operatora i pretplatnika uređuju njihovim međusobnim ugovorom, a ti se ugovori temelje na općim uvjetima poslovanja operatora javnih komunikacijskih usluga i cjenovnim sustavima u skladu sa zakonom. Sastavni dio pretplatničkog ugovora čine opći uvjeti poslovanja, uvjeti korištenja usluga i cjenik usluga za koje se taj ugovor sklapa te mora sadržavati odredbe koje su utvrđene posebnim zakonom kojim je uređena zaštita potrošača te drugim propisima

11. Stavkom 5. navedenog članka Zakona propisano je da pretplatnik ima pravo na raskid pretplatničkog ugovora u bilo kojem trenutku. Pretplatničkim ugovorom može se utvrditi da, ako pretplatnik raskine ugovor ili je ugovor raskinut krivnjom pretplatnika prije isteka razdoblja obveznog trajanja ugovora, pretplatnik mora platiti mjesečnu naknadu za ostatak razdoblja obveznog trajanja ugovora ili naknadu u visini popusta na proizvode i usluge koje je ostvario ako je plaćanje te naknade povoljnije za pretplatnika, osim u slučaju iz članka 42. stavka 7. ovoga Zakona.

12. Sukladno članku 8.2. Općih uvjeta poslovanja krajnji korisnici usluga u pokretnoj javnoj komunikacijskoj mreži obvezni su plaćati mjesečnu naknadu čak i ako usluge ne budu dostupne u određenim područjima ili u određeno doba. Krajnji korisnici usluga u pokretnoj i nepokretnoj mreži obvezni su plaćati mjesečnu naknadu iako nisu koristili ili pokušali koristiti usluge unutar određenog razdoblja i/ili po promjeni lokacije korištenja usluga. se obvezuje prilikom potpisivanja Zahtjeva obavijestiti Krajnjeg korisnika o eventualnim smetnjama i/ili mogućim tehničkim poteškoćama.

13. Prema članku 14.1. Općih uvjeta u slučaju da Krajnji korisnik jednostrano raskine Ugovor ili ako raskine Ugovor krivnjom Krajnjeg korisnika prije isteka razdoblja obveznog trajanja Ugovora (što uključuje i raskid Ugovora u slučaju prijenosa broja), Krajnji korisnik obavezan je platiti ukupan iznos svih preostalih mjesečnih naknada za ostatak razdoblja obveznog trajanja Ugovora ili naknadu u

visini popusta na proizvode i usluge koje je ostvario, ako je plaćanje te naknade povoljnije za Krajnjeg korisnika.

14. Iz podataka spisa predmeta, dostavljenog ovom sudu uz odgovor na tužbu, proizlazi da je korisnica podnijela zahtjev za otpis računa izdanih za razdoblje od svibnja do rujna 2020. i naknade zbog prijevremenog raskida ugovora navodeći da broj i tarifa nisu korišteni, budući da je uređaj oduzet od strane policije

15. Imajući u vidu citirane odredbe Zakona i Općih uvjeta poslovanja, te činjenično stanje utvrđeno u upravnom postupku, koje tužiteljica svojim navodima nije dovela u sumnju, a prema kojima u konkretnom slučaju nije sporna usluga koju je tužitelj pružio tužiteljici već nekorištenje uređajem i tarifom, a što nije osnova za otpis računa u spornom razdoblju niti za raskid pretplatničkog ugovora za javnu komunikacijsku uslugu bez plaćanja naknade, sud osporavanu odluku tuženika u odnosu na tužbeni zahtjev tužiteljice ne može ocijeniti nezakonitim.

16. Naime, budući da je tužiteljica svojim potpisom na zahtjevu pristala na Opće uvjete poslovanja, Cjenik i Uvjete korištenja ugovorne usluge, smatra se da je bila upoznata s uvjetima prijevremenog raskida pretplatničkog odnosa i plaćanja mjesečne naknade u situaciji kada se usluga ne koristi. Nadalje, budući je u konkretnom slučaju utvrđeno da je tužitelj

ispunjavao ugovornu obvezu, a da mogućnost korištenja usluga iz ugovora nije ovisna o korištenju pojedinog pokretnog uređaja, u predmetnom slučaju se ne može omogućiti prijevremeni prekid ugovora bez naplate naknade i otpis spornih računa slijedom čega nema osnove za usvajanjem zahtjeva tužiteljice

17. Slijedom navedenog sud je na temelju članka 57. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima odbio tužbeni zahtjev tužiteljice

18. Međutim, prema ocjeni suda, osporavanom točkom I i II izreke odluke povrijeđen je zakon na štetu tužitelja

19. Naime, iz priloženih mišljenja Ministarstva financija, Porezne uprave od 10. travnja 2019. i 30. kolovoza 2019., kao i iz zapisnika o obavljenom poreznom nadzoru kod poreznog obveznika od 19. lipnja 2020. proizlazi da je prema tumačenju porezne uprave tužitelj u obvezi obračunavati porez na dodanu vrijednost na naknadu zbog prijevremenog raskida ugovora.

20. Iz navedenih razloga, sud osporavane točke I i II izreke odluke nije ocijenio zakonitim.

21. Stoga je sud na temelju članka 58. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima riješio kao u točki I izreke.

22. Tužitelju je obzirom na potpuni uspjeh u sporu, na temelju članka 79. Zakona o upravnim sporovima i odredbi Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj: 142/12, 103/14, 118/14 i 107/15), dosuđen trošak zastupanja po opunomoćeniku odvjetniku za zastupanje na ročištu 7. veljače 2022. iznos od 2.500,00 kn ( Tbr. 23/2).

23. Tužitelj , nije dosuđen trošak sudskih pristojbi, budući da je tužitelj u obvezi plaćanja sudskih pristojbi samo u slučaju kada je tužba pravomoćno odbijena ili odbačena.

24. Točka IV. izreke temelji se na članku 14. stavku 8. Zakona o elektroničkim komunikacijama.

U Zagrebu, 14. veljače 2022.

Sutkinja  
Maja Valušnig, v.r.

**UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:**

Protiv ove presude dopuštena je žalba Visokom upravnom sudu Republike Hrvatske. Žalba se podnosi putem ovog suda u dovoljnom broju primjeraka za sud i sve stranke u sporu, u roku od 15 dana od dana dostave presude.

DNA:

1. Odvjetnica
2. Hrvatska regulatorna agencija za mrežne djelatnosti, Zagreb, Ulica Roberta Frangeša Mihanovića 9
- 3.
4. U spis



Za točnost otpavka - ovlaštena službenica  
Anita Zlodi

Anita Zlodi

